

можна припустити, що у тварин з сильними нервовими процесами інтенсивність процесів білкового обміну вища, ніж у представників слабких типів.

УДК 636.5(033/034)

Залізняк В. Б., студент IV курсу спеціальності «Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва», факультет ВМТГ

Науковий керівник – Пустова Н. В., кандидат с.-г. наук, доцент,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВИРОЩУВАННЯ ГУСЕНЯТ-БРОЙЛЕРІВ У ПРИСАДИБНИХ ГОСПОДАРСТВАХ

Гусівництво – одна з традиційних галузей птахівництва України. Розведення гусей – це важливе джерело виробництва високоякісних продуктів, чудового пуху, пера, жиру та делікатесного продукту харчування – жирної печінки. Порівняно з іншою свійською птицею гуси не вибагливі до якості корму, здатні у невеликій кількості поїдати і перетравлювати клітковину зеленої трави, різних коренеплодів, трав'яне борошно і навіть сіно. Основним кормом для гусей у літньо-осінній період є зелена маса луків і пасовищ, а також стерня зернових культур.

За безвідходної технології переробляють і реалізують відходи птахівництва (пір'я, послід). 3 пір'я виготовляють і реалізують подушки, послід вивозять на навколишні поля інших господарств, деякі птахофабрики його висушують і у вигляді гранул реалізують населенню. Висушений послід можна використовувати у вигляді підкормки для відгодівлі молодняку великої рогатої худоби і свиней.

Для вирощування гусенят-бройлерів в Україні у присадибних господарствах частіш за все використовують гусей великої сірої, рейнської та італійської порід. Гусенят на м'ясо вирощують на глибокій підстилці, на сітчастій підлозі, комбінованим способом, або у кліткових батареях. У фермерських і присадибних господарствах гусей здебільшого утримують комбінованим способом. Для утримання дорослих гусей у приватних господарствах пташник можна будувати із дощок, деревини, цегли, глини та інших будівельних матеріалів чи пристосувати для цього будь – яке приміщення, що відповідає загальним принципам зоогігієни. Гусенят з першого по 21...31-й день вирощують у пташнику на підлозі з підстилкою (1,5 кг на голову), а влітку – у літньому таборі під навісом чи на відгодівельному майданчику або водоймі й випасають. Табори розташовують біля водойм з пасовищами. Їх ділять на секції по 250...500 гусенят. У секції ставлять годівниці та напувалки жолобкового типу. При щільності посадки гусенят п'ять голів на 1 м² площі на відгодівельному майданчику розміром 100x15 м можна одночасно вирощувати 8...9 тис молодняку. Оскільки виробничі процеси на майданчику повністю механізовані, то одна пташниця-оператор може обслуговувати два таких майданчики.

У особистих підсобних господарствах розповсюдженням є спосіб вирощування гусенят на вигулах із застосуванням водойм. У даному випадку гусенята споживають до 60-70% рослинного корму і кормів з водойм. Перші 14 днів життя гусенятам згодовують вологі мішанки, після десяти діб їх випускають

на 2-3 години на вигул. Починаючи з третього тижня, гусенята значну частину доби перебувають на випасі. З шостого тижня життя їх можна випускати на водоймища. У перші чотири тижні життя потрібно наглядати, щоб гусенята не намокали (від напувалок, роси, опадів). Це пов'язано з тим, що у гусенят цього віку посилено ростуть махові пір'я крил, а при намоканні вони важчають і можливий вивих суглобів (назовні). Даний дефект посилюється при рахіті за недостатньої інсоляції. Тому необхідно систематично випускати гусенят на вигул (інсоляція), а в дощову погоду згодовувати з їжею риб'ячий жир (1% до раціону). За вирощування гусенят на пасовищах і водоймах доцільно з першого дня привчати їх до самостійного повернення у вечірній час додому. Для цього у вечері гусенят обов'язково годують.

При транспортуванні на забій щільність посадки гусей у тарі повинна становити 12 голів на 1 м². Передзабійна голодна витримка гусей – 4...8 годин.

Гуси є високопродуктивними птахами. Використовуючи скромну рослинність водойм та прибережну рослинність, птахи здатні давати високі прирости та гарної якості пір'я. Гуси піклуються про своє потомство від несіння і висиджування яєць до набуття гусенятами самостійності. Несучість гусинь залежить від їхньої породи та годівлі, а також від того, де виводяться гусята – під квочкою чи в інкубаторі. Під час примусового відгодовування гусей отримують – ніжний жир та велику жирну печінку. Найбільш дешеве розведення гусей на природних пасовиськах, водоймах і при використанні гуски, як квочки для висиджування та виведення гусят.

Список використаних джерел

- Бесулін В.І. Птахівництво і технологія виробництва яєць та м'яса птиці. / В.І. Бесулін, В.І. Гужва, С.М. Кушак та ін; За ред. В.І. Бесуліна. Біла Церква, 2003. 448 с.
- Бородай В. П Технологія виробництва продукції птахівництва: [підруч. для підготов, фах. вищ. агр. навч. закл.] / В.П. Бородай, М.І. Сахацький, А.І. Вертійчук, В.В. Мельник та ін. Вінниця: Нова книга, 2006. 360 с.
- Рубан Б. В. Птицы и птицеводство : учебное пособие / Борис Васильевич Рубан. – Харьков : Эспада, 2002. 520 с.
- Каталог племінних ресурсів сільськогосподарської птиці / Під ред. Ю.О. Рябоконя. – К.: «Атмосфера», 2006. 80 с.
- Лашко О.І. Птиця на подвір'ї / О.І. Лашко. К.: Урожай, 1993. 192 с.

УДК 619:612.821:612.128:636.2

Звержинська К. О., студентка II курсу спеціальності «Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Журенко О. В., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна

АКТИВНІСТЬ ПЕЧІНКОВИХ ТРАНСАМІНАЗ У СВИНЕЙ РІЗНИХ ТИПІВ ВИЩОЇ НЕРВОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Протягом свого життя організм тварини знаходиться в умовах постійного впливу факторів зовнішнього середовища, які змінюються. Інформація щодо цих змін піддається аналізу та синтезу в центральній нервовій системі